

Zeis en Naturs

JURNAL

PENTRU RESPÎNDIREA ÎNTREBĂRILOR NATURALE ȘI EXACTE,

în toate clasele.

Pregătit

de

Profesor Doktor Izliș Baran.

№ 16.

(Anul întâi)

Băștina.

Aprilie 22, 1856.

Konpindepe: Somnș. — Istoria naturale a Bosni. — Komunikacii utinuișice, mîci.

SOMNȘ.Ș.

Apilokas I.

Sintă în limbă, niute esupesișni kape le întrebăndu-mă în toate zilele, mi kă toate aces-
tea nă nătemă da desne dinsele o definișne
jăstă. Somnș. este nerpemîș o vorbă kape
o întrebăndu-mă în toate zilele; kă toate aces-
tea nă mîimă ce este somnș., adekă kă mare
difikălate poate da čine-ba o definișne băn
mi jāstă de acesă esupesișne, apoī kīapă mi
pentru mîiingă, fenomenș. somnș. nă este bine
esplikată.

Če ba să zikă: nă lăkră doarme? nătemă

oare păsănde kă acesă ba să zikă: nă lăkră
kape nă se mîmkă? nă! kăčī dakă ară fi ama, a-
tănčī toate petrele kape nă se mîmkă ničī o dată
trebă să doarmă toțā mēreș; Dar daka ne
vomă korișia în esupesișnea noastră mi să zi-
chemă: nă lăkră doarme ba să zikă nă lăkră
kape nă se mîmkă akamă, dar s'a mîmkat odată,
atănčī respănsă e eap inperfekt, kăčī atănčī s'ar
inșerele kă toțī morșii trebă să doarmă, kăčī
mi ei aș fost o dată mîmkătoři; apoī de mi în
limba poetikă zicemă: kătare a reposată, adekă

a mșpitș, kș toate auestea, penaoșș mi moapte sîntș doș lșkșpî foarte dibepse, de aueea ne tememș de moapte mi nș ne tememș de penaoșș, ba sîntș înkș mșlîî kapî arș vrea șb aîbș penaoșș totș de șna, in jubile dulce far niente.

O șb ne apropiemș mai mșltș de adevrșș kindș vomș zîce: șnș lșkșș doapme, ba șb zîkș șnș lșkșș kape nș se mîșkș akșmș, înst s'a mîșkatș o datș mi se ba mîșka mi in viitorș kindș ba ineta a dormi; înt'șnș kșvîntș șnș lșkșș kape doapme este șnș lșkșș viș kș simșipe mi kș mîșkape, înst in mîștșlș auesta n'ape simșipe niș mîșkape. Dap niș aiș. n'am datș o definișione tokmai șșstș desupe somnș; kșș sîntș mi mșate plante kapî, viîndș seapa îmî indoesșș foile florilorșș lorșș șna kștpe alta, mi îmî lasș atșnșî kanetere lorșș in șosș nap' kș dormș, mi kindș se apatș soapele ne opizontș atșnșî kanetere florilorșș se pidîkș de sine, foile se desfakș, mi florile se desfîrș atșnșî la lșmina soapeleș, nap' kș s'aș deıntentatș. Dap nș nșmai noantea çî mi in toate opele zilei șnele florî se kșkș, auele se deînteantș. Aueste șkșlșpî mi kșkșpî ale plantelorșș se șpmeazș totș de șna perșlatș la o opș fikșș, întokmai ka la șnîi oameni pedanșî kapî la o opș fikșș tpeșșe șb fiș in patș. Çelebrșș Linçee a mi fșkșșș opoloșîșlș (çeeșopnikșlș) florilorșș in kape difepite florî aș apștatș opele prin șkșlșpîle mi kșkșpîle lorșș. Este o plantș nșmitș frșmoasa nopșî (mirabilis jalappa, belle de nuit) kape doapme zioa, ne kindș scapa se deînteantș, îmî desfate florile ei, mai kș seamș kindș e lșna plîntș, atșnșî se șîltș drentș kștpe lșna lșvîtoape toatș noantea mi supe zioș kindș lșmina lșnei se satșșente mi floapea adoapme. Eatș o floape poetîkș! — Anoî mai sîntș mi aue florî kapî, kindș çerșlș e tșrșșpatș, kș nșopî, nș se deînteantș toatș zioa, întokmai ka șnîi oameni lenemî kapî kindș ploatș a farș, arș vrea șb pșmîîș in patș nîntș la pînzș. Aua dap vedemș kș mi plantere apatș fenomenșlș somnșlș mi alș deîntentșpîî, prin șpmape e învedepatș kș definișionea çe amș datș mai șșș desupe somnș nș e tokmai șșstș mi adevrșpatș.

Dap in mșate fenomene fișice ka mi mopare nș tpeșșe șb çepemș totș de șna definișionî

tokmai aua șșste; e destșlș kș sîntș analikabile la çea mai mare parte a fenomenșlș la kape se panoaptș. Aua mi somnșlș; in çenepe nștemș zîce kș somnșlș e penaoșșlș korporalș alș șnșî animailș; este o stape naptîkșlarș a êsîștingei fiîgelorșș însșflegîte.

Șb ștdîzmș akșmș mai bine aueșș penaoșș korporailș, mi aueastș stape naptîkșlarș a vieșîî, kșșșia sîntș șșșșe mai toate animalele mi kape șoakș șnș polș foarte mare mi in viașa noastș omeneaskș.

La animalele de șnș gradș infepiorș de desvoltașea vieșîî, prekșmș mi la larșele înșektelorșș, gșșimș o epokș in viașa lorșș in kape adopmș mi pșmîîș nemîșkate. S. e. rîndaçîi de mștase, dșne çe aș tșpîîș ka larșe (vermî) kîlșba timnș, 34 de zile, atșnșî debîîș nimfe, mi se înveleskș in niute roromî (cocon) de mștase; in totș timnșlș auesta, animailș este imobilș, neapșîîndș niș o șpmș de simșipe mi de mîșkape mi in aueastș stape de somnș pemîîș 20 de zile, nîntș kindș eastș ka șnș lșstape nêfektș. Aueșș somnș in kape animailș mi-a skîmatș toatș fiîga sa, mi dînt'șnș verșe a devenîîș șnș lșstape, nș poate fi nșmitș somnș adevrșpatș. —

Dap niș stapea letarșîkș a șnora dîntpe animalele nșmite hibernante (s. e. mapmota, amșleșlș, șpșlșș șal.) kapî kadș eapna înt'șnș felîș de lemîîș adîîkș mi pemîîș aua nîntș in primș-bara viîtoape, nș poate șb fiș nșmitș șnș adevrșpatș somnș. Kșș la șnș somnș adevrșpatș tpeșșe șb fie poșîîîș ka animailș dormitorșș șb se kșșe mi șb se deîntente de sine sinșpî dșne felșpîmî de înfîșîîîe întepioape saș estepioape, ne kindș la nșmitere animale hibernante nșmai toamna poate șb le adoapmș mi nșmai primș-bara poate șb le deîntente, dap nș vș'o altș înfîșîîîș. Șpșlșș mi Hamster nș poate niș șb se kșșe niș șb se deîntente kindș vorș, prekșmș omșlșș mi mai toate animalele sale domestîce.

Aua dap somnșlș çelș mai adevrșpatș, se apatș nșmai la omș. De aueea vomș ștdia aueșș fenomenș natșralș akolo ênde e mai nêfektș, adekș șb ștdîzmș somnșlș omșlș.

Çe este dap somnșlș omșlș?

Este nêdeșea kșnoștîîîeî de sinemî mi

pioape asupra cărora este basată misiunea vieții noastre omenească și socială.

Cine nu știe, să nu se ba să știe de aceeași lucruri eterne a corupților însuflețiți, însuși lui prinează sântatea și perfecțiunea vieții sale. Un om lenes care doarme mult, și în puțin timp când e deșteptat e capricios și face nimicuri, sărbute fanteziste sale superioare și devine în sfârșit o ființă stăpânită și brută; creșterea noastră este în starea a medita, simțurile s'au liniștit, și o asemenea existință a înțelată a mepita noastră de viață și este o bețarie; dar pe d'altă parte un om care din noapte a fâcăt zi, și în loc d'a repasa alina, petrece nopțile sale cu studiu, cu meditații să și cu alte ocupații ostentive, acest om nu are stomacul liniștit d'a dițera (mistă) bine, și în sfârșit organelă digestivă sale s'a slăbit, prin ermară năstiprea corupții se ermează într'un mod imperfect și din zi în zi sântatea se dărmă mai mult. De aceea vedem că cea mai mare parte a savanților care meditează prea mult, sînt palizi, au un stomac debil, se vaită tot de rău de indigestie, și când pe urmă în ipokondrie și melancolie care înfrîngează eapă și asupra ideilor meditațiilor lor. Această observație a adus pe *I. I. Rousseau* a se exprima în limbajul lui că-va estavarant și a zice că: un om care meditează este un animal degenerat. —

Între altele nu meditația în sine ci o meditație peste măsuri și fâcăt pe costul digestiv, este o degenerare adecă o înfrățire a lucrurilor vieții care sîntem datorii ale pămîntului pentru conservarea vieții și a sântății noastre, pe când, când meditația se skimă pe rălată cu repassul, alina armonia vieții este mângînată fără vr'o vîtmare, căci skimarea

alternativă în lucrarea diverselor facultăți ale corpului, este lucrul cea mai fundamentală a vieții. Această lucrare se numește și lucrul de antaronism. Eată un exemplu: în viața omului se află mîncă care lucrăază contrar unii altora, unii avînd tendința a flexa (mădă) viața, pe când alții, avînd tendința a'la întinde (s'au dă dăntă). Unele mîncă sînt antaronisti. Zioa când omul are multă, atîta mai că seamă acest flexor lucrăază, de aceea seara acest mîncă sînt ostentivi și omul nu poate să mai meargă; ce face dar? se culcă, și întinde viața; în starea aceasta extensorii lucrăază și cei flexori repază, acest repas sințit e destul a pînă așteptarea mîncilor sălă și ostentivi epă; cu kînt omul ostentiv și întinde viața mai bine, fiindcă culcat, cu atît se odihnește mai căpîntă căci cu alita mîncă flexor ostentiv pînă mai căpîntă la așteptarea lor.

O să vedem la o altă ocazie că disfracțiunea dăne ostentivă care face omul alina bine, este basată pe această lucrare de antaronism al lucrării diverselor facultăți vitale.

Natura fizică a noastră este o inimă a monotoniei ca și cea morală; pentru o viață fizică plătă este cea mai lucrare și repas, somn și deștăntare perlată, ca și pentru fepicirea ființei noastre morală este cea mai alternanța simțimintelor diverse de plăcere și de grije, de căprie și de împistare; întocmai ca și soarele zilei, lucrurile mai frumosă când desparte nopți întinse care a învelit căprie pînă acum, așa zice că dăntă căvîntă un astor: Grija și împistarea sînt așa de necesare vieții omului dăne cămă sapea și spăranță sînt necesare oceanului.

Istoria naturii a Boșiei.

Articolul I.

Omul este omnivor, adecă el mîncă de toate, și vegetale, și animale; însă omul este adevarat destrător al animalelor, căci el nu numai omoră multe animale ca să le

mînce, ci nimicește multe numai pentru pînă lor și căprie de mîncă-opă numai pentru plăcere d'a le vedea căpîntă. Plăcerea vînată și la mîncă și are căza ei în această plă-

ne putemă imagina o societate de oameni fără voi. Fără voi, s'arai ca ni vorău ară avea o viață grea ni imperfectă, apoi ni pămîntul ară pămînea neexaltat. Elă este speranța pămîntului, fiindcă cu asăpă ră e' nășă sarpina mai a tătloră dăkrpăloră dăne kîmă; dar în măt te pămînt unde sîntă nășă kăi, elă este meză de transportă nășă obiectele de arăkrășă ni de indăștie; apoi dăne ce face în viața sa a-tătea sarpășă oșă, kîndă moare ne dă kăpănea cea mai bătă de mîncă, kă nelea sa ne înkășă, nîntă ni kăpănele sale ne sarpășă la felpă de obiecte de indăștie ni de apte. Apoi kăpă ni eskpămintele bătă sîntă dăkră pășă în arăkrășă: kăi ni aale animale kîndă stă kîșă-an pătăndă ne dă kîmă, lă săbășă în lăkă kă bătă noate să pătă mătă ană ne dă kîmă ni nă-lă săbășă nîșă de kășă, kăi pătă eskpămintele (gănoșă ni bătă) sa dă pămîntă ală inăpo kîșă ni pătă de la elă.

Toate acesă kășă pătă aș fătă kă oamăni de kîndă aș înenășă în pătă în stăpea sotiă, aș așă ne bătă dăntă animă domășă. De acesă dokămentele isopiă cele mai antice kîndă ne înfătă nășă pătă, ni le înfătă înkășă de animale domășă ni mai kă seamă de bătă, ne kăpă i aș înenășă atăni dăne kășă i înenășă ni nă akășă. Aș-felă ză Bătă kă înainte kă pătă mătă ni mai bătă de ană, kîndă tpei în pătă aș bătă în bătă la Pătăpătă Abăamă, elă le-a dă o mătă kăpășă de fătă de bătă ni de dă de bătă. Dă Anăză modășă amăpă de bătă n'apă dăpășă ni akășă o asemănea mătă pătăpătă. Afătă de Bătă, ni trăpășă pătă ale Indănișă ni Eătănișă antă bătă de bătă kă de dă animă domășă din tătășă cele mai dăpătă. Bă înkă la Eătănișă antă bătă a fătă bătă nășă kătăte sa cea mătă nășă omenășă, kă o zăte să nășă de Apă. Akășă bătă este pătăndă nășă totă pămîntă; mai în toate zonele unde sîntă oamăni akolo sîntă ni bătă domășă, kăpă în Kăntăată ni în Găntă oamăni aș pătă de bătă. Nășă în zăte kăte foapte bătă ni

pătă ale Eătănișă ni Asiă, kătepea bătășă nășă pătă. Kăpă în Amăpă unde n'ășă esășă bătă, dăne ce a fătă dăpășă de kăte Eătănișă, așă nășă bătă așă bătă în Amăpă kăpă s'ăș înmășă akășă akolo aș-felă kă aș dăntă eapășă săbășă, în kîșă fătă akolo bătă dăne bătă ni bătă săbășă, înkămă dăne kășă fătă nă dăne bătășă. Mătă de nă de bătă săbășă bătă ne fătă ană de la Amăpă la Eătă. Dar în Asăpătă Anăză abă dăntă aș înpătășă bătă.

Kăte este pătă bătă? kăte este săpă din kăte a eșă bătă nășă domășă?

Acesă kășă ni sîntă înkă nîntă akășă pătă dăntă modă pătă, kăi dă ză kă pătă bătă e Asiă adă Indă, ni kă săpă pătă din kăte s'a fătă este săpă de bătă nășă Zăbă să bătă Indășă (fă. 3) kăte pătă ni akășă în Indă, ne kîndă ală ză kă pătă bătă nășă e Eătă ni kă săpă mătă să e săpă de bătă nășă Asăpătă din Găntă antă, (dăne acesă săpă bătă bătă în arăkășă bătă); ne kîndă bătășă Căvăr pătă kă opătă bătă nășă este o săpă pătă de bătă kăte s'a pătă kă totă dăne săpă pămîntă ni din kăte se gătă nășă pătășă fosă.

Dă opă-kășă, este înbătă kă opă dăpă opătă să dăpă i. Lășă kătăte, a năpătă ni a înpătă, aș pătășă mătă me de bătă ni de pătă, kăpă se dăntă șă de aată pătă forma, mătă, koloapea, pătă d'a mătă ni kăpătă d'a se înpătă kăpătă ni kă bătă lăpă dă mătă lăte. Kă să așă pătă o idee dăne acesă dăpă dăpă a bătășă, o să zăte nășă kă în pătă Găntă ni Indă esă o bătă (șă sōș) de bătă ape dă kăte de gătă ne săpă înkămă kă o kătă, ne kîndă în pătă mătă de Mătă esă o bătă de bătă de mătă șă Eăfăntă! Dăne săpă de bătă aș o dăte pătă kă de mătă (bătă fătă 4), din kăpă în Săpă bătă sîntă mătă ni n'ășă kăpă, dar în aată pătă bătă aș kăpă mătă kăpă se mătă, ne kîndă în Italiă, Dămagă, Șăpă ni Anăză bătă aș kăpă maiestăse (bătă fătă 1), apoi eapă o dăte săpă este săpă bătă

